dosarul nr. 2-1277/2025
2-25129740-38-2-10092025-1
Dispozitivul hotărârii pronunţat la 23 decembrie 2025
Hotărârea motivată pronunțată la 12 februarie 2026

HOTĂRÂRE
în numele Legii

23 decembrie 2025
or.Rezina
Judecătoria Orhei sediul Rezina, Republica Moldova
Instanţa având în componenţă:
Președintele ședinței,
Judecător Veronica Cuculescu
Grefieri Maria Calugher

Cu participarea:

Reclamantului Botnarenco Vladimir, născut la *****, cod personal *****,
Pârâtului Russu Ivan, născut la *****, cod personal *****,

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botnarenco Vladimir împotriva lui Russu Ivan privind recuperarea prejudiciului material, moral și încsarea cheltuielilor de judecată,

A CONSTATAT:

Argumentele participanților la proces:

La 10.09.2025, Botnarenco Vladimir, a depus o cerere de chemare în judecată către Russu Ivan privind încasarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la 25.04.2025, aflîndu-se la serviciu la brigada de tractoare din *****, a fost agresat fizic de către pîrît. Prin acțiunile acestuia,i-au fost cauzate vătămri -au suportat leziuni corporale sub formă de: echimoză la ochiul sting, în regiunea auriculară dreapta, plaga contuză în regiunea buzei superioare, excoreații în regiunea obrazului drept și comoție cerebrală, care în comun au determinat dereglarea sănătății de scurtă durată fiind calificate de către medicul legist prin Raportul de constatare nr. 202529P0144 din 10.05.2025 ca *„vătămare corporală ușoară”.*

Pentru acțiunile sale, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 06 505131 din 21.05.2025, acțiunile pîrîtului au fost încadrate în baza art. 78 alin. (3), 354 Cod Contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsa sub fomră de amendă în mărime de 1 800 lei.

În astfel de circumstanțe, luînd în considerație că, drept consecință ale acțiunilor ilegale ale pîrîtului i-au fost aduse prejudicii materiale și morale - el pretinde ca acesta să i le recupereze pe deplin.

Prejudiciile material constau din: - cheltuielile pentru tratament în valoare de 2 129, 66 lei (potrivit Bonului de plată Seria DAA nr. 67318761 din 14.05.2025 – 1 515, 78 lei și Bonului fiscal 0019 din 05.05.2025 – 613, 88 lei).

A mai adăugat că, el pretinde la o recompense pentru prejudiciul moral suportat ân urma acșiunilor pîrîtului, pe care el le estimează în valoare de 30 000 lei.

A mai menționat că, suma la care pretinde cu calitate de prejudiciu moral - nu este o tendință de îmbogățire, dar suma respectivă i-a aduce cît de cît o satisfacție pentru cele suportate în urma acțiunilor ilegale ale pîrîtului. Mai mult, el era în exercițiul funcției, iar pîrîtul în mod demonstrativ în fața altor persoane prezente la conflict a încercat să-i intimideze activitatea. El din cauza stresului, a făcut diabet-zaharat, fapt ce se confirmă prin rezultatul examenului de laborator din 29.05.2025 (o boală incurabilă cu consecințe groaznice pe viitor). Mai mult, aceste acțiuni ale pîrîtului nu sunt pentru prima data îndreptate împotriva familiei sale. Anterior l-a agresat pe fiul său, fapt pentru care l-a iertat, însă pârâtul n-a apreciat acest lucru și deja pe le l-a agresat. Pentru

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 1 998, 2 025, 2 036 Codul Civil și art. 85 alin. (1) lit. a), 166, 167 Cod de procedură civilă.

A solicitata să fie încasat de la Russu Ivan în beneficiul său prejudiciul material în mărime de 2 129, 66 lei, prejudiciul moral pe care-l estimează în valoare de 30 000 lei și toate cheltuielile de judecată, inclusiv pentru servicii de asistență juridică.

La data de 13.10.2025, pîrîtul Russu Ivan a depus o referință prin care a solicitat respingerea în întregimintegrală a acțiunii pe motiv că acestea este neîntemeiată. La fel a menționat că sumele solicitate sunt disproporționate, nedovedite și contrare principiilor generale ale dreptului civil și procesual.

În motivarea referinței a indicat că, reclamantul susține că, la data de 25.04.2025, ar fi fost agresat fizic de către pârât, solicitând în consecință încasarea prejudiciului material și moral. În realitate, între pârât și reclamant a avut loc un incident izolat și neplanificat pe fondul unor discuții contradictorii. Evenimentul nu a avut caracter premeditat și nu a urmărit vătămarea sănătății reclamantului. Or vătămările suferite de reclamant au fost de intensitate redusă, fapt confirmat și de calificarea poliției, care a încadrat incidentul drept contravenție, și nu infracțiune, indicînd astfel lipsa gravității evenimentului. De asemenea și pîrîtul a suferit leziuni corporale în urma incidentului. Din lipsa surselor financiare și a asigurării medicale, nu a putut solicita tratament sau medicamente pentru ameliorarea durerilor. Aceasta demonstrează că, evenimentul a avut un caracter reciproc, iar urmările nu au fost suportate exclusiv de reclamant. Reclamantul pretinde cheltuieli medicale și un prejudiciu moral disproporționat. După incident și achitarea amenzii contravenționale, pîrîtul a manifestat bunăvoință, propunînd reclamantului o sumă de bani, pentru a

acoperi cheltuielile medicale. La acel moment, sora pîrîtului se afla temporar în R.Moldova și a sprijint financiar atît plata amenzii, cît și compensația oferită reclamantului. Cu toate acestea, oferta pîrîtului a fost refuzată în mod repetat, ceea ce arată că reclamantul urmărește obținerea unor despăgubiri exagerate prin instanță. Situația familială a pîrîtului este deosebit de dificilă, nu dispune de un loc de muncă stabil și nu are surse sigure de venit. Are la întreținere trei copii minori, iar soția sa abia a revenit din concediul de îngrijire a copilului și este angajată cu salariul minim pe economie, insuficient pentru acoperirea necesităților unei familii numeroase. În consecință, se impune respingerea integrală a pretențiilor reclamantului sau, cel puțin, reducerea acestora proporțional cu posibilitățile reale ale pîrîtului.

Prezentarea cheltuielilor medicale, reclamantul a depus în instanță bonuri de plată în valoare totală de2 129. 66 lei, susținînd că aceste cheltuieli au fost generate de tratamentele medicale necesare în urma incidentului din 25.04.2025. Este esențial ca instanța să verifice autenticitatea și necesitatea acestor cheltuieli, precum și legătura lor directă cu fapta ilicită a pîrîtului. Chletuielile legate de tratamente pentru afecțiuni cornice, precum diabetul nu pot fi atribuite incidentului din 25.04.2025. Este necesar ca reclamantul să demonstreze că aceste cheltuieli sunt direct legate de leziunile suferite în urma incidentului. Astfel avînd în vedere situația materială precară a pîrîtului, descrisă anterior, solicită aplicarea principiului echității și să acorde despăgubiri proporționale cu realitatea prejudiciului suferit de reclamant.

Referitor la prejudicial moral pretins de reclamant, consider această sumă exagerată și disproporționată în raport cu natura și gravitatea efectivă a incidentului. Valoarea cererii nu corespunde cu elementele probatorii și circumstanțele concrete ale cazului.

Fapta pentru care se solicită despăgubirea a fost deja sancționat contravențional, prin aplicarea unei sancțiuni. Acordarea unei despăgubiri morale ar conduce la o formă de dublă sancționare, contrar principiul echității și al proporționalității sancțiunilor prevăzut în jurisprudență. În acest context, instanța trebuie, să țină cont de echilibrul între interesul legitim al reclamantului și drepturile și situația financiară a pîrîtului, evitînd aplicarea unei pedepse excesive sau nejustificate. În concluzie, întrucît nu a fost dovedită existența unei suferințe morale reale și nici o legătură de cauzalitate directe între comportamentul imputat și efectele invocate, iar pentru acțiunile sale a fost deja sancționat, solicită respingerea capătului de cerere cu privire la încasarea prejudiciului moral. Consideră că admiterea acestui capăt de cerere ar conduce la o dublă penalizare pentru aceeași situație de fapt, ceea ce contravene principiului echității și proporționalității între faptă și consecințe.

În ședința de judecată, ***reclamantul Botnarenco Vladimir*** a menționat că, susține cererea depusă. În replică a indicat că, pârâtul nu a relatat complet adevărul cu privire la ziua în care a venit pe teritoriu. Acesta era peste măsură servit, agresiv. S-a urcat în tractor și l-a oprit. L-a întrebat ce face acolo și, ulterior, l-a contactat pe șeful său, informându-l că pârâtul se urcă în tractor. După care, a auzit cum pârâtul vorbea

cu șeful la telefon. Ulterior, pârâtul a venit la el și l-a întrebat de ce l-a sunat pe șef și l-a numit „stucaciule”. L-a luat de mână, iar el i-a tras de picior și el a căzut. Când i-a spus că va apela poliția și a scos telefonul pentru a suna, pârâtul i l-a smuls din mână. A solicitat admiterea cererii așa cum este formulată și nu renunță la prejudiciul moral deoarece pe viitor o să aibă nevoie de tratamente.

După ce a fost agresat, a fost internat în Spitalul din or. Șoldănești în perioada 25.04– 02.05.2025, ulterior, a primit tratament la domiciliu. În perioada internării în spital a beneficiat de asistență medical pe bază de poliță de asigurare; pentru tratamentul la domiciliu a suportat cheltuieli în valoare de 2.200 lei. Medicul său de familie este Guțan Veronica Alexei. Nu ține minte când s-a adresat anterior spitalului înainte de această întâmplare. A fost donator de sânge în perioada 2001–2025. Până la data de 29.05.2025 nu s-a adresat la spital, deoarece nu a avut necesitate. Tratamentul prescris la domiciliu l-a procurat contra sumei de 1 515 lei. Nu a beneficiat de medicamente compensate, cu excepția preparatelor pentru diabet zaharat. Urmează să primească tratament, dar momentan nu are posibilitate să-l procure. A fost în concediu medical până la 25.06.2025, având două foi de boală. După ce a depus foile la serviciu, acestea au fost eliberate, iar cererea de eliberare i-a fost completată și semnată de el. Solicită prejudiciu moral în sumă de 30 000 lei, deoarece nu mai are sănătatea pe care o avea anterior și va avea nevoie să cumpăre medicamente. O lună nu a putut lucra deloc, iar capacitatea sa de muncă este afectată. Prejudiciul moral constă în imposibilitatea de a lucra timp de o lună, a avut coastele afectate. A fost nevoit să împrumute bani de la copii și trebuie să-i restituie. Menționează că nu solicită banii pentru îmbogățire, ci pentru acoperirea datoriilor către copii. Medicamentele administrate i-au fost prescrise de medicul neurolog Burcu Ivan.

Pîrîtul Russu Ivan în ședința de judecată a indicat că, recunoaște parțial acțiunea. Este de acord să-i achite reclamantului doar sumele cheltuite pentru tratament, însă nu este de acord să achite prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei, deoarece nu are posibilitatea financiară de a suporta această sumă. I-a propus reclamantului să se înțeleagă atunci când acesta se afla acasă sau la spital, intenționând să-i achite pentru foaia de boală și tratament. În replica a invocat că, reclamantul afirmă că nu l-a agresat, însă tot el recunoaște că a încercat să îl lovească cu piciorul, fără a reuși să ridice piciorul. Ulterior, reclamantul l-a
împins, iar el a căzut peste el.

Este dispus să achite o sumă rezonabilă de 4000 lei, însă nu 30 000 lei. A achitat amenda stabilită în sumă de 1 800 lei. Consideră că suma de 30000 lei solicitată de reclamant este exagerată și nici nu are posibilitatea să achite această sumă. Nu este angajat oficial, stă acasă cu copiii și nu are loc de muncă stabil. Soția sa lucrează ca soră medicală, iar el lucrează neoficial în construcții în sat. Nu poate preciza un venit lunar fix, deoarece acesta nu este stabil. A mers de două ori la reclamant la spital cu scopul de a fi iertat și de a retrage cererea. Totodată, a indicat că, motivul agresiunii fizice a fost provocarea verbală din partea reclamantului. Bătaia

a avut loc la locul de lucru al reclamantului. Conflictul a apărut deoarece a intrat fără acordul proprietarului, dl Malanciuc Petru, în tractor, iar reclamantul a început să îl înjure întrebîndu-l ce caută el acolo. Nu s-a urcat în tractor cu acordul dlui Malanciuc. Consideră că reclamantul avea dreptul să îl întrebe ce caută acolo. Dl Malanciuc nu i-a spus personal să se urce în tractor. Conflictul a continuat după ce reclamantul i-a făcut observație privind prezența sa în tractor fără permisiune, urmată de insulte, ceea ce a dus la agresiune fizică. Nu s-a adresat la poliție pentru insultele reclamantului. Adaugă că nu a agresat copilul reclamantului așa cum spune el. Referitor la diabetul zaharat al reclamantului, consideră că această afecțiune poate să apară din orice altă cauză, nu neapărat în urma bătăii.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicaţiile participanţilor la proces, examinând materialele cauzei, analizând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar să admită parțial acțiunea reclamantului, din următoarele considerente.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În acord cu prevederile art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Referitor la solicitarea privind încasarea prejudiciului moral.

Conform art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale,

precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri; Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, reclamantul, la 25.04.2025, aflîndu-se la serviciu la brigada de tractoare din s. Vadul-Rașcov, Șoldănești, a fost agresat fizic de către pîrîtul Russu Ivan. Din acțiunile acestuia, a suportat leziuni corporale sub formă de: echimoză la ochiul sting, în regiunea auriculară dreapta, plaga contuză în regiunea buzei superioare, excoreații în regiunea obrazului drept și comoție erebrală, care în comun au determinat dereglarea sănătății de scurtă durată fiind calificate de către medicul legist prin Raportul de constatare nr. 202529P0144 din 10.05.2025 ca *„vătămare corporală ușoară”.* Prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 21.05.2025 cu nr. MAI 06 505131 – acțiunile pîrîtului au fost încadrate în limitele art. 78 alin. (3), 354 Cod Contravențional, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub fomră de amendă în mărime de 1 800 lei.

La caz instanța de judecată constată, că reclamantul Botnarenco Vladimir a probat comiterea de către pîrîtul Russu Ivan a unei fapte ilicite, iar ultimul a recunoscut vinovăția.

Instanța remarcă faptul că, doar instanţa de judecată este în drept să stabilească norma juridică aplicabilă în soluţionarea litigiului reieşind din motivele şi argumentele invocate de participanţii la proces.

În acord cu prevederile legale naţionale, precum şi textele legale internaţionale ratificate de R.Moldova, cu referire la noţiunea de ***„prejudiciu”*** se reţine ideea că o condiţie esenţială a răspunderii o constituie existenţa unui prejudiciu. Nu poate fi angajată răspunderea civilă, decît dacă şi în măsura în care s-a produs un prejudiciu. ***Prejudiciul***, ca element esenţial al răspunderii civile delictuale, constă în rezultatul sau în efectul negativ suferit de o anumită persoană, ca urmare a faptei ilicite săvîrşită de o altă persoană.

Prin prisma normelor citate, care prevăd repararea prejudiciului moral cauzat persoanei, instanța este în drept de a obliga persoana responsabilă la reparația

prejudiciului cauzat în situația în care au fost prezentate probe pertinente și concludente care să justifice în mod obiectiv existența unui prejudiciu moral.

Prin noţiunea de ***prejudiciu moral*** se înţeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieţii personale, secretul de familie şi personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale.

Cu referire la elementul ***„raportul de cauzalitate"***, se are în vedere că prejudiciul trebuie să fie consecinţa directă a faptei ilicite, relaţia între aceste două elemente fiind de la cauză la efect.

Instanța de judecată reține, că la caz sînt întrunite cumulativ elementele nominalizate ce determină răspunderea delictual civilă a pîrîtului Russu Ivan, întrucît faptele admise de ultimul, și anume aplicarea vătămărilor corporale și tulburarea liniștii contravin legii.

Totodată instanța de judecată constată, că în speță se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal pentru adjudecarea compensației pentru prejudiciul moral cauzat prin starea de stres, iar cu referire la valoarea acestei compensații, aceasta urmează a fi stabilită de către instanță în raport cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice, precum și statutul social al victimei.

Astfel, distinct de natura relației în care s-au aflat părțile și asupra căreia instanța nu se va expune, proba faptei ilicite fiind dovedită în speță, iar existența prejudiciului moral este dedusă din simpla existenţă a faptei de natură să producă un astfel de prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvîrșită.

Nu în ultimul rând instanța ține să menționeze că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, ce se exprimă prin faptul că compensaţia trebuie să prezinte o justă despăgubire, astfel încît partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

În acest sens, instanța de judecată consideră necesar ca cuantumul despăgubirilor în speță să fie stabilit cu efect compensatoriu şi nici să constituie sume excesive pentru autorul daunei sau venituri nejustificative pentru victimă, dat fiind că scopul compensaţiei prejudiciului moral nu este nici unul punitiv, nici unul vindicativ.

Art. 41 din Convenția CEDO definește noțiunea de ***"reparație echitabilă"*** și se aplică atît pentru prejudiciul material cît și pentru cel moral. Corelarea art.41 și art.34 din Convenția CEDO dă naștere concluziei că persoanele au dreptul la compensarea daunelor materiale și morale, prejudiciul moral fiind reparabil în cazul încălcării drepturilor personale nepatrimoniale.

Cu referire la prejudiciul moral cauzat reclamantului, instanța apreciază că prin acțiunile pârâtului Russu Ivan, au fost aduse atingeri integrității corporale lui Botnarenco Vladimir, manifestate prin vătămări corporale ușoare, care indubitabil i-au provocat suferințe fizice și psihice reclamantului.

Totodată, instanța notează că aplicarea violenței de către Russu Ivan a fost comisă la locul de muncă a reclamantului, într-un loc public. Instanța de judecată consideră, faptul aplicării violenței față de reclamant în timp ce acesta își executa atribuțiile de serviciu și intensitatea loviturilor (cel puțin trei lovituri-conform raportului de expertiză), este suficient de serioasă pentru a atinge nivelul de severitate necesar și pentru a ridica problema obligației pozitive de protecție din partea statului în forma descurajării eficiente a unor astfel de încălcări grave ale integrității personale.

În aceste condiții, instanța de judecată apreciază că prin comportamentul pârâtului Russu Ivan, au fost cauzate consecințe negative pe plan psihic reclamantului, cuvintele injurioase și actele de violență fiind expuse asupra sa într-un loc public accesibil și altor persoane, ceea ce incontestabil i-a cauzat suferințe morale.

Totodată, prin acțiunea violentă la care a fost supus Botnarenco Vladimir, pe lângă suferințele fizice provocate, i s-au adus atingeri și demnității acestuia, or loviturile i-au fost aplicate în regiunea feței care i-a fost desfigurată o perioadă destul de îndelungată, fapt ce se confirmă și prin fotografia anexată la materialele cauzei (f.d.17).

Având în vedere toate circumstanțele cauzei, și anume că, reclamantaul, Botnarenco Vladimir, a avut consecințe negative atât pe plan psihic dar și fizic în urma violenței aplicate de către pârât, instanța de judecată consideră că este justă și echitabilă suma de 10 000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat reclamantului. Importanţa prejudiciului – este determinată de prejudiciul cauzat onoarei și demnității acestuia, dublat de vădit prejudiciu de imagine, iar suma de 10 000 lei, ar putea să-i aducă reclamantului careva satisfacţie compensatorie.

Astfel, instanța consideră că principiul probațiunii prevăzut la art.118 CPC a fost pe deplin respectat în speță, iar probele anexate la dosar și cercetate în ședință, au demonstrat indubitabil faptul că prin acţiunile sale Russu Ivan a cauzat reclamantului suferinţe fizice și psihice, însă instanța de judecată apreciază cuantumul solicitat reclamantului în mărime de 30 000 lei ca fiind una exagerată.

Instanța va respnge ca neîntemeiate și declarative alegațiile pârâtului, care pretinde că prejudiciul moral urmează a fi respins pe motiv că situația sa financiară este precară deoarece are la întreținere 3 copii minori și nu este angajat în cîmpul muncii.

În argumentarea acestei concluzii instanța va reține în primul rând că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral instanța este obligată să țină cont de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, de principiul echității, și nu de situația financiară a părții pârâte.

În altă ordine de idei se reține că pârâtul nu a prezentat nici o probă care ar confirma că are la întreținere 3 copii minori, că nu este angajat în câmpul muncii, sau că are o situație financiară dificilă, etc. Mai mult, pârâtul nu a prezentat nici o probă

care ar confirma că este o persoană cu dezabilități sau suferă de careva boli care nu i-ar permite să se angajeze la un post de muncă ce i-ar permite să-și întrețină decent familia și copiii.

Argumentul invocat de partea pârâtă precum că dânsul la fel a suferit în urma loviturilor pe care le-a primit de la reclamant, instanța nu-l va reține, or dacă Russu Ivan consideră că prin acțiunile lui Botnarenco Vladimir i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, acesta este în drept de a înainta pretenții printr-o acțiune în instanța de judecată.

Referitor la pretențiile privind încasarea prejudiciului material.

În ședința de judecată s-a constatat că, în privința lui Russu Ivan la data de 21.05.2025 a fost întocmit procesul-verbal pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 alin.(2) și art. 354 alin.(1) Cod contravențional, ultimul fiind atras la răspundere contravențională în baza normelor enunțate (f.d. 7).

Studiind materialele cauzei, instanța la a stabilit că, la etapa constatării faptei contravenționale, pârâtul Russu Ivan a recunoscut vina, nu a contestat în instanță procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare și a achitat amenda stabilită, fapt confirmat prin declarațiile depuse de către ultimul în instanța de judecată.

Conform art.123 alin.(6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Or, așa cum rezultă din înscrisurile anexate cu titlu de mijloace de probă (f.d.8), Botnarenco Vladimir a sesizat organul de poliție la data de 25.04.2025, ora 18:40, a comunicat că a fost agresat fizic de către consăteanul său Russu Ivan. (f.d. 8)

Conform art.383 alin. (2) Cod contravențional, victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului.

Reieșind din prevederile art. 9 alin. (1) și (2) lit. f) Cod civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. (2) Drepturile şi obligațiile civile apar: f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Conform art.19 alin.(1) și (2) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

În special, norma art.1998 alin. (1) Cod civil, statuează că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, instanța ține să evidențieze că, prin noțiunea de ***„prejudiciu”*** se înțelege rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială, consecințe ale încălcării drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane. Respectiv, prejudiciul este cel mai important element al răspunderii civile, fiind o condiție esențială și necesară a acesteia, de sine stătătoare.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la prevederile cadrului normativ material relevant, mai sus enunțat, instanța de judecată conchide că în speță, reclamantul Botnarenco Vladimir este în drept de a cere acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul material cauzat, iar pârâtul Russu Ivan este obligat să răspundă pentru cauzarea prejudiciului.

Cât privește modul de stabilire a prejudiciului material pretins de reclamant în mărime de 2 129, 66 lei, instanța de judecată reține că Botnarenco Vladimir în susținerea cerinței date a anexat bonuri fiscale în sumă de – 613, 88 lei și 1 515, 78 lei (f.d.13, 19-21, 22).

La fel instanța reține, că după ce s-a produs incidentul (25.04.2025) reclamantul a avut nevoie de îngrijiri medicale fiind internat în spitalul raional Șoldănești (f.d.12). Ulterior, de mai multe ori s-a adresat pentru consultație medicului de familie și medicului neurolog, care i-au prescris tratament (f.d.42-46)

Instanța a verificat concordanța datelor cu perioada imediat următoare evenimentului, precum și legătura directă cu agresiunea constatată și a reținut că suma de 2 129,22 lei solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu material, are legătură directă, necesară și rezonabilă cu vindecarea acestuia. În circumstanțele expuse, instanța de judecată v-a admite integral cerința reclamantului privind compensarea prejudiciului material în mărime de 2 129, 22 lei.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile suportate în prezenta cauza de către reclamant sunt formate din cheltuielile pentru achitarea taxei de timbru în sumă de 200 lei, confirmate prin bonul de plată seria și nr. 00611513253616 din 10.09.2025 (f.d.5).

Luînd în considerație cele relatate, judecătorul conchide necesar de a încasa din contul lui Russu Ivan în contul lui Botnarenco Vladimir suma de 200 lei.

În conformitate cu art.96 alin.(l) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul a suportat cheltueli legate de acordarea asistenţei juridice de către avocatul Lefter Stela la întocmirea cererii de

chemare în judecată în sumă de 1 000 lei, prezentînd bonul de plată seria DAA 69282780 (f.d.20).

Pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenta juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată): b) copia de pe facturile de strictă evidentă, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; c) listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Potrivit Recomandărilor privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobate prin Decizia nr. 2 a Consiliului Uniunii Avocaților din 30.03.2012, la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță.

În același context, stabilind dacă costul asistenței juridice solicitate de reclamant este rezonabil, CtEDO a luat în calcul noutatea și complexitatea chestiunilor de fapt și de drept puse în discuție (cauza Manole și alții c. Moldovei, 13/07/2010. § 11). Pe de altă parte, dacă cauza este repetitivă și există o jurisprudență bine stabilită în privința chestiunilor disputate. CtEDO a acordat o compensație mai mică pentru asistența juridică (cauza Oprea c. Moldovei, 21/12/2010, § 55).

Astfel, instanța de judecată, reținînd gradul de complexitate a cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, volumul de lucru efectuat de către avocatul Lefter Stela pe cauza dată, timpul și munca depusă de avocat, consideră că cheltuielile de asistență juridică suportate de reclamantă în mărime de 1 000 lei au fost necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, din care considerente le va încasa integral din contul pârâtului.

Conform art. 85 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanţii în acţiunile de reparaţie a prejudiciului material şi/sau moral cauzat prin infracţiune.

Conform art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform pct. 1.1.4. din anexa nr. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de taxa de stat reclamanții în acțiunile privind repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune și/sau contravenție.

Potrivit pct. 1.1.1. din anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, pentru cererile de chemare în judecată în cazul acțiunilor cu caracter

patrimonial dacă valoarea acțiunii este mai mica sau egală cu 5000 lei, taxa de stat constituie 5% din valoarea acţiunii, dar nu mai puţin de 150 lei pentru persoanele fizice şi 250 lei pentru persoanele juridice.

Potrivit pct. 1.1.9. din anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, pentru cererile de chemare în judecată în cazul acțiunilor cu caracter nepatrimonial, taxa de stat constituie suma de 250 lei.

Reieșind din faptul că la depunerea acțiunii reclamantul a fost scutit de drept de obligația de plată a taxei de stat, instanța consideră necesar de a încasa de la Russu Ivan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 400,00 lei conform formulei (250 (prejudiciu moral)+150 (prejudiciu material)).

În conformitate cu prevederile art.2034, 2036, 2037 alin.(1) Cod civil, art.82, 94, 236-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Botnarenco Vladimir împotriva lui Russu Ivan privind recuperarea prejudiciului material și moral.

Se încasează de la Russu Ivan, născut la *****, cod personal *****, în beneficiul lui Botnarenco Vladimir, născut la *****, cod personal *****, prejudiciului material în sumă de 2 129, 66 (două mii o sută douăzeci și nouă lei, 66 bani) lei, prejudiciul moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei și cheltuieli de judecată: pentru asistență juridică - 1 000 (o mie) lei și 200 (două sute) lei pentru plata taxei de timbru.

Se încasează de la Russu Ivan, născut la data de *****, cod personal ***** în contul statului taxa de stat în sumă de 400 (patru sute lei) de la plata căreia reclamantul a fost scutit prin Lege.

În rest pretențiile din acțiune se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătura/ Veronica Cuculescu
Copia corespunde originalului.
Preşedintele şedinţei,
Judecător Veronica Cuculescu